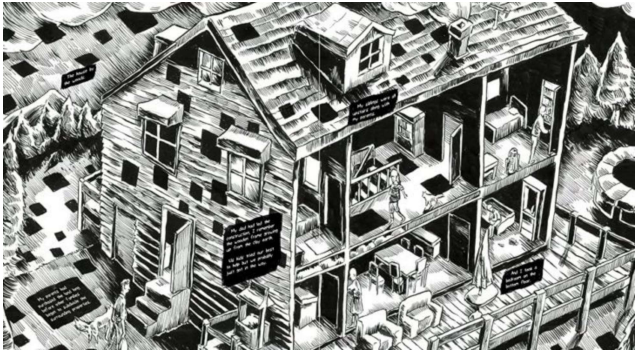

NUMMER 9

En Børnehjemsfortælling i Fortid og Nutid

9. september 2021 af [Cecilie "Q" Maintz Thorsen](#)

0

ET FRISTED PÅ ENGEN

999999

Forfatter/Tegner: Sean

Karemaker

Oversætter: Árni Beck

Gunnarsson

Forlag: [Forlaget Fabel](#)

Form: 164 sider, softcover, sort/hvid

Vejl. pris: 249 kroner (Forlaget Fabel)

Udgivelsesår: 2018 / 2021

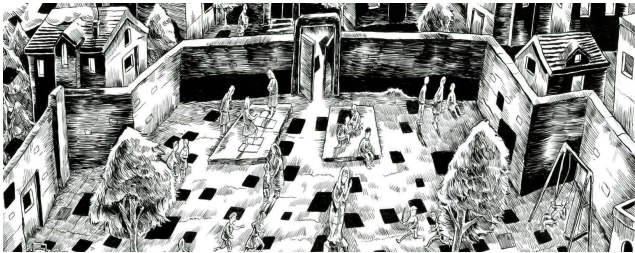
Udgivelsesland: Canada / Danmark

Sean Karemaker’s “Et Fristed På Engen” har smæk på følelserne og kompositionerne, men rammer ikke helt så højt, som det sigter.

Børnehjemmet er, på alle sider, indrammet af en stor mur. Gården er som en kasse; en lille lukket virkelighed, afskåret fra verden udenfor. Herinde leger børnene deres egne lege, før de en dag tager væk uden at efterlade sig spor. Hanne Karemaker kigger ud gennem et lille hul i muren og er bange. Hvad skal der ske med hende og hendes brødre? Vil hendes mor nogensinde blive rask? Kommer hendes far tilbage? Hun er syv år.

Dansk-canadiske Sean Karemaker vokser op i British Columbia med historierne om børnehjemmet i Danmark. Han elsker og beundrer sin mors forsigtige styrke og en dag griber han pennen og nedfælder historien, strøg for strøg.

Når man læser “Et Fristed På Engen”, får man hurtigt fornemmelsen af, at Karemaker har haft to ting, da han gik igang: en historie, han brændte for, og spandevs af kærlighed. Et fantastisk udgangspunkt, absolut, men det ville desværre være løgn at sige, at jeg synes “Et Fristed På Engen” er et fantastisk værk.

Kærligheden skal aldrig dades. Den stråler ud af hvert ord, hver nedfældet streg: kærligheden til kvinden Hanne Karemaker og til dén historie, hun har gennemlevet, faktisk til en grad, hvor man har indtryk af, at Karemaker med sine illustrationer forsøger at beskytte den lille Hanne, endnu mere end at han ønsker at gengive hendes virkelighed. Der er noget sårbart her, mærker man, og det føles som om det snarere er Karemaker selv, end hans mor, der bliver blotlagt. Bogen skildrer både Karemakers egen opvækst, Hannes tid på børnehjemmet og enkelte scener fra nutiden, hvor bogen er ved at blive til. Hele tiden solidificeres Hanne som et omsorgsrigt, blidt væsen, der altid har passet på andre og altid bekymret sig om andres velbefindende. Man fornemmer båndet mellem de to, ligesom man fornemmer en vis romantisering af kvinden Hanne Karemaker og barndommens legende, drømmeagtige univers.

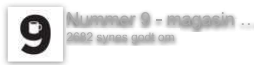
SØG

Søg

NYESTE KOMMENTARER

- [Ude af syne, ude af sind — Superkultur-podcasten live på Art Bubble – SUPERKULTUR](#) til [Charlotte skriver ph.d. om superhelte-piger](#)
- [Kim Helt til Dune i tegneserier, film, spil og populærkultur](#)
- [Morten Søndergård til Dune i tegneserier, film, spil og populærkultur](#)
- [Henning Andersen til Dune i tegneserier, film, spil og populærkultur](#)
- [Kim Helt til Dune i tegneserier, film, spil og populærkultur](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

Synes godt om side Del

9 Nummer 9 - magasin for tegneserier
for 17 timer siden

PAW! PAW! PAW! Det er ikke en revolver, men en mand. I podcasten “Verden ifølge Seriemagasinet” får Tom Kampmann denne gang besøg af den legendariske Fahrenheit-redaktør Paw Mathiasen, og de ser både tilbage på undergrundmiljøet da Paw startede som forlægger, og fremad mod tegneseriens fremtid.

NUMMERS.DK

SENESTE INDLÆG

Fra Nyborg til Amager

20. september 2021

0

Radio Rackham: Dansk Tegneserieråds nye bestyrelse

19. september 2021

0

Stine Spedsbjerg vinder Politikens stribekonkurrence

16. september 2021

0

Dune i tegneserier, film, spil og populærkultur

16. september 2021

5

En Børnehjemsfortælling i Fortid og Nutid

9. september 2021

0

Lad os snakke om billedsiden.

“Et Fristed På Engen” er originalt lavet som ruller, ikke sider, og er senere blevet klippet sammen til en bog. Hvert spread er tættegnet, i sort og hvid og mættet med kompakte kompositioner og uden de typiske paneler.

Stregen er naivistisk og på mange måder rigtig fin. Jeg kunne godt have undet Karemaker et par år mere for at solidificere sin stil og højne sit tegnemæssige håndværk, men tekst og billede passer alligevel godt sammen i Karemakers barnlige, følsomme univers.

“Et Fristed På Engen” er, i modsætning til mange debuttegniserier, ikke allergisk overfor baggrunde, hvilket jeg kun kan bifalde. Derimod er baggrundene i fokus og hvert spread byder på teksturede gadebilleder eller rum. De små mennesker får lov at eksistere heri, som dukker i et dukkehus. Det giver hele bogen en opstillethed, der er interessant i forhold til, at den trods alt er en genfortælling skabt af brudte minder. Ansigter dukker frem fra labyrintiske gader og handlinger finder sted i små panoramaer. Børnehjemmets gård, med dens omkransende mure, ligner et barns legetøjskasse. Og hele tiden disse sorte firkanter, hvori teksten sommetider bor, sommetider ikke. Et dekorativt, grafisk element, der binder siderne sammen i en slags drømmeagtigt univers af minder og følelser.

Det fungerer, synes jeg, og jeg har ikke før set en kunstner bruge dén slags kompositioner så konsekvent gennem et helt værk.

“Et Fristed På Engen” er en fortælling, der blander fortid og nutid og dens ankerpunkter er genstande, fordi Hanne gemmer fysiske minder. Mellem afsnit finder man derfor simple præsentationer af ting, svævende på hvid baggrund, der ofte kun er vigtige i kontekst til afsnittet før. Kontrasten til de mættede kompositioner er slående og tilføjer vigtige, stilfærdige pauser til værket. En ødelagt vinterblomst. En sofa, hvor Hanne græder. En papirbåd. Et stykke slik.

Kompositionerne, både de travle og de simple, er spændende og nytænkende, og det skal de have ros for! Samtidig ender de desværre også ofte med at være mere forvirrende end ledende. Én af tegneseriehåndværkets vigtigste værktøjer er at lede øjet og sørge for, at læseretningen aldrig kan drages i tvivl, men i “Et Fristed På Engen”, sidder man ofte og må tænke over rækkefølgen af tekstbidder. Det er nok til at hive én ud af universet, hvis man i forvejen har svært ved at give sig hen.

Det er en rigtig god bog, og jeg vil anbefale den til alle, der er interesseret i tegneseriens historie.

Det er en rigtig god bog, og jeg vil anbefale den til alle, der er interesseret i tegneseriens historie.

Det er en rigtig god bog, og jeg vil anbefale den til alle, der er interesseret i tegneseriens historie.

Det er en rigtig god bog, og jeg vil anbefale den til alle, der er interesseret i tegneseriens historie.

Det er en rigtig god bog, og jeg vil anbefale den til alle, der er interesseret i tegneseriens historie.

Det er en rigtig god bog, og jeg vil anbefale den til alle, der er interesseret i tegneseriens historie.

Det er en rigtig god bog, og jeg vil anbefale den til alle, der er interesseret i tegneseriens historie.

Det er en rigtig god bog, og jeg vil anbefale den til alle, der er interesseret i tegneseriens historie.

Det er en rigtig god bog, og jeg vil anbefale den til alle, der er interesseret i tegneseriens historie.

Det er en rigtig god bog, og jeg vil anbefale den til alle, der er interesseret i tegneseriens historie.

Det er en rigtig god bog, og jeg vil anbefale den til alle, der er interesseret i tegneseriens historie.

Det er en rigtig god bog, og jeg vil anbefale den til alle, der er interesseret i tegneseriens historie.

Det er en rigtig god bog, og jeg vil anbefale den til alle, der er interesseret i tegneseriens historie.

Det er en rigtig god bog, og jeg vil anbefale den til alle, der er interesseret i tegneseriens historie.

Det er en rigtig god bog, og jeg vil anbefale den til alle, der er interesseret i tegneseriens historie.

Det er en rigtig god bog, og jeg vil anbefale den til alle, der er interesseret i tegneseriens historie.

Det er en rigtig god bog, og jeg vil anbefale den til alle, der er interesseret i tegneseriens historie.

Det er en rigtig god bog, og jeg vil anbefale den til alle, der er interesseret i tegneseriens historie.

Det er en rigtig god bog, og jeg vil anbefale den til alle, der er interesseret i tegneseriens historie.

Det er en rigtig god bog, og jeg vil anbefale den til alle, der er interesseret i tegneseriens historie.

Teksten selv lader også noget tilbage at ønske, mener jeg. Det virker som om Karemaker er gået efter en poetisk, sensitiv tone, men har skudt en anelse forbi og i stedet ramt det sentimentale, grænsende det rørstrømske. Jeg vil indrømme, at linjen “Jeg steg langsomt ud af søvnens favn. Jeg flød blidt tilbage, mens mit sind bevarede synet af det jeg havde drømt.” fik mig til at løfte et misbilligende øjenbryn.

Til gengæld findes linjer som “Hun var begyndt at glemme lugten af hans barbersprit og hun kunne ikke længere huske, hvad han nynnede, mens han læste avisen”, der rammer lige, hvor de skal.

Swing and a miss, er det ikke det, man siger?

På en måde, føles “Et Fristed På Engen” både over- og underfortalt: visse detaljer, især de følelsesmæssige, bliver beskrevet igen og igen, mens meget af selve historien svæver

Den er til tider meget rørende, men på et skrøbeligt fundament.

Mine yndlingssider er, af alle disse årsager, dem uden tekst, hvor Karemaker lader sine detaljerige, drømmeagtige baggrunde tale for sig selv.

Alt i alt, har jeg stor respekt for Karemaker og "Et Fristed På Engen". Det er en stor historie at tackle, men Karemaker er gået til det med krum hals. Og selvom jeg ikke personligt blev revet så meget med, har jeg læst andre anmeldelser, der priser den til himlene.

Jeg kan kun anbefale at læse den selv og danne sig sine egne meninger.

📖 Forlaget Fabel, Grafisk roman, Sean Karemaker

DEL PÅ [f](#) [t](#) [p](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Cecilie "Q" Maintz Thorsen

◀ **FORRIGE ARTIKEL**
Øde ø? Pak blot Frank Herberts Dune

NÆSTE ARTIKEL ▶
Dune i tegneserier, film, spil og populærkultur

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

Art Bubble tegner rigtig godt

1. november 2019 af [Eric Knipper](#)

💬 1

Sandhedens mange ansigter

28. juni 2019 af [Bibi Eik Bergfjord](#)

💬 0